Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **DIREKTIVA 2003/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 17. novembra 2003

o ponovni uporabi informacij javnega sektorja

(UL L 345, 31.12.2003, str. 90)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva 2013/37/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013	L 175	1	27.6.2013

▼B

DIREKTIVA 2003/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. novembra 2003

o ponovni uporabi informacij javnega sektorja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pogodba predvideva vzpostavitev notranjega trga in sistema, ki bo zagotovil, da na notranjem trgu ne bo prišlo do izkrivljanja konkurence. Usklajevanje pravil in praks v državah članicah, ki se nanašajo na izkoriščanje informacij javnega sektorja, prispeva k doseganju teh ciljev.

(2) Razvoj, usmerjen k informacijski družbi in družbi znanja, vpliva na življenje vsakega državljana v Skupnosti, *med drugim*, tako, da jima omogoči pridobiti nove poti za dostop in pridobitev znanja.

(3) V tem razvoju ima digitalna vsebina pomembno vlogo. Proizvodnja vsebine je v zadnjih letih povzročila in še vedno povzroča hitro odpiranje novih delovnih mest. Večina teh delovnih mest se odpira v malih nastajajočih podjetjih.

(4) Javni sektor zbira, proizvaja, reproducira in razširja širok nabor informacij na številnih področjih dejavnosti, kot so informacije s področja sociale, gospodarstva, geografije, vremena, turizma, podjetništva, patentiranja in izobraževanja.

([1]) UL C 227 E, 24.9.2002, str. 382.
([2]) UL C 85, 8.4.2003, str. 25.
([3]) UL C 73, 26.3.2003, str. 38.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 26. maja 2003 (UL C 159 E, 8.7.2003, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. septembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Odločitev Sveta z dne 27. oktobra 2003.

▼B

(5) Eden od poglavitnih ciljev vzpostavitve notranjega trga je ustvarjanje pogojev, ki bodo prispevali k razvoju storitev na ravni Skupnosti. Informacije javnega sektorja so pomemben primarni material za proizvode in storitve z digitalno vsebino in bodo z razvojem brezžičnih vsebinskih storitev postali še bolj pomemben vir vsebin. V tem smislu bo bistvena široka čezmejna geografska pokritost. Večje možnosti ponovne uporabe informacij javnega sektorja bi *med drugim* evropskim družbam omogočile, da izkoriščajo potencial teh informacij in prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju novih delovnih mest.

(6) Med pravili in praksami držav članic glede izkoriščanja virov informacij javnega sektorja obstajajo znatne razlike, ki ovirajo polni razvoj gospodarskega potenciala tega ključnega vira. Tradicionalne prakse organov javnega sektorja pri izkoriščanju informacij javnega sektorja so se razvijale zelo neenakomerno. To je treba upoštevati. Če razlike državnih predpisov in praks ali pomanjkanje jasnosti ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga in pravilen razvoj informacijske družbe v Skupnosti, je treba državne predpise in prakse glede ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja vsaj minimalno uskladiti.

(7) Nadalje, brez minimalne uskladitve na ravni Skupnosti lahko zakonodajne aktivnosti na državni ravni, ki so se v številnih državah članice že začele kot odgovor na tehnološke izzive, povzročijo še znatnejše razlike. Vpliv takih zakonodajnih razlik in negotovosti bo postal znatnejši z nadaljnjim razvojem informacijske družbe, ki je že precej povečala čezmejno izkoriščanje informacij.

(8) Splošni okvir za pogoje, ki urejajo ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, je potreben, da se zagotovijo pošteni, sorazmerni in nediskriminacijski pogoji za ponovno uporabo takih informacij. Organi javnega sektorja zbirajo, proizvajajo, reproducirajo in razširjajo dokumente, da izpolnijo svoje javne naloge. Uporaba takih dokumentov za druge razloge pomeni ponovno uporabo. Politike držav članic lahko presežejo minimalne standarde, določene v tej direktivi, in tako omogočijo obsežnejšo ponovno uporabo.

(9) Ta direktiva ne vsebuje obveznosti odobritve ponovne uporabe dokumentov. Odločitev, da se ponovna uporaba odobri ali ne, bo prepuščena državam članicam ali zadevnemu organu javnega sektorja. Ta direktiva bi se morala uporabljati za dokumente, ki so dostopni za ponovno uporabo, če organi javnega sektorja za informacije izdajo dovoljenje, jih prodajo, razširjajo, izmenjajo ali objavijo. Da bi se izognili navzkrižnim subvencijam, bi ponovna uporaba morala vključevati nadaljnjo uporabo doku mentov v okviru same organizacije za dejavnosti, ki ne spadajo v obseg njenih javnih nalog. Dejavnosti, ki ne spadajo v javno nalogo, navadno vključujejo zagotavljanje dokumentov, ki se predložijo in zaračunajo izključno na poslovni podlagi ter v konkurenci z drugimi na trgu. Definicija pojma „dokument“ ne vključuje računalniških programov. Direktiva gradi na režimu obstoječega dostopa v državah članicah in ne spreminja državnih pravil za

▼B

dostop do dokumentov. Ne uporablja se v primerih, kadar državljani ali družbe lahko, skladno z ustreznim režimom dostopa, pridobijo dokument, če lahko dokažejo poseben interes. Na ravni Skupnosti, člena 41 (pravica do dobrega upravljanja) in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah priznavata pravico kateregakoli državljana Unije in katerekoli fizične ali pravne osebe, ki bivata ali imata registriran sedež v državi članici, do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Organe javnega sektorja je treba spodbujati, da vse dokumente, ki jih hranijo, dajo na voljo za ponovno uporabo. Organi javnega sektorja bi morali pospeševati in spodbujati ponovno uporabo dokumentov, vključno z uradnimi besedili zakonodajne in upravne narave, kadar ima organ javnega sektorja pravico, da njihovo ponovno uporabo odobri.

(10) Opredelitvi pojmov „organ javnega sektorja“ in „subjekt javnega prava“ sta vzeti iz Direktiv (92/50/EGS ([1]), 93/36/EGS ([2]) in 93/37/EGS ([3]) in 98/4/ES ([4]) o javnih naročilih. Ti opredelitvi pojmov ne zajemata javnih podjetij.

(11) Ta direktiva določa generično (*izvorno*) opredelitev pojma „dokument“ v skladu z razvojem informacijske družbe. Zajema vsako navedbo aktov, dejstev ali informacij - in vsako zbiranje takih aktov, dejstev ali informacij - ne glede na vrsto nosilca podatkov (napisano na papir ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali audiovizualni posnetek), ki jih hranijo organi javnega sektorja. Dokument, ki ga hrani organ javnega sektorja, je dokument, če ima organ javnega sektorja pravico do odobritve ponovne uporabe.

(12) Rok za odgovor na zahtevek za ponovno uporabo mora biti razumen in v skladu z enakovrednim rokom za zahtevke za dostop do dokumenta po ustreznih režimih dostopa. Razumni roki v Uniji bodo spodbujali oblikovanje novih združenih (*agregiranih*) informacijskih proizvodov in storitev na vseevropski ravni. Po odobritvi zahtevka za ponovno uporabo morajo organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v časovnem obdobju, ki dovoljuje polno izkoriščanje njihovega gospodarskega potenciala. To je posebej pomembno za dinamično vsebino (npr. podatki o prometu), ekonomsko vrednost, od katere sta odvisna neposreden dostop do podatkov in redno posodabljanje. Če se uporabi dovoljenje, je časovna dostopnost dokumentov lahko del pogojev dovoljenja.

([1]) UL L 209, 24.7.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES (UL L 285, 29.10.2001, str. 1).
([2]) UL L 199, 9.8.1993, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.
([3]) UL L 199, 9.8.1993, str. 54. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.
([4]) UL L 101, 1.4.1998, str. 1.

▼B

(13) Možnosti za ponovno uporabo se lahko izboljšajo, če se omeji potreba po digitalizaciji papirnih dokumentov ali če se digitalne datoteke procesirajo tako, da postanejo medsebojno združljive. Zato bi morali organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v kakršnemkoli obstoječem formatu ali jeziku, elektronsko, kadar je to možno in primerno. Organi javnega sektorja bi morali zahtevke za izvlečke iz obstoječih dokumentov sprejeti pozitivno, če odobritev takega zahtevka vključuje samo preprost postopek. Organe javnega sektorja kljub temu ne bi smeli zadolžiti, da zagotovijo izvleček iz dokumenta, če to vključuje nesorazmeren napor. Zaradi olajšanja ponovne uporabe bi morali organi javnega sektorja dati svoje lastne dokumente na voljo v formatu ki, kolikor je to mogoče in primerno, ni odvisen od uporabe posebne programske opreme. Kadar je to možno in primerno, bi organi javnega sektorja morali upoštevati možnosti ponovne uporabe dokumentov za invalide ali s strani invalidov.

(14) Pri zaračunavanju skupni dohodek ne sme presegati skupnih stroškov zbiranja, proizvajanja, reproduciranja ali razširjanja dokumentov, vključno z razumno donosnostjo naložbe, ob ustreznem upoštevanju zahtev samofinanciranja zadevnega organa javnega sektorja, kadar je to primerno. Proizvodnja vključuje pripravo in primerjavo, razširjanje pa lahko vključuje tudi pomoč uporabnika. Povračilo stroškov vključno z razumno donosnostjo naložbe ter skladno z veljavnimi računovodskimi načeli in ustrezno obračunsko metodo stroškov zadevnega organa javnega sektorja predstavlja zgornjo cenovno mejo, ker je treba vse pretirane cene izključiti. Najvišja cena, določena v tej direktivi, ne posega v pravice držav članic ali organov javnega sektorja, da uporabijo nižje cene ali pa sploh nobene, in države članice bi morale spodbujati organe javnega sektorja, da dokumente dajo na voljo po cenah, ki ne presegajo mejnih stroškov za reproduciranje in razširjanje dokumentov.

(15) Zagotovitev, da so pogoji za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja jasni in javno dostopni, je predpogoj za razvoj informacijskega trga na ravni Skupnosti. Zato je treba vse uporabljive pogoje za ponovno uporabo dokumentov pojasniti potencialnim ponovnim uporabnikom. Države članice bi morale spodbujati ustvarjanje sprotno (*on-line*) dostopnih indeksov, kadar je primerno, dostopnih dokumentov, da se pospešijo in olajšajo zahtevki za ponovno uporabo. Vlagatelje za ponovno uporabo dokumentov je treba obvestiti o možnih pravnih sredstvih za povračila v zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo. To bo še posebej pomembno za mala in srednja podjetja (MSP), ki morda ne poznajo odnosov z organi javnega sektorja drugih držav članic in ustreznih pravnih sredstev za povračila.

▼B

(16) Javen dostop do vseh splošno dostopnih dokumentov, ki jih hrani javni sektor — ki zadeva ne samo politični proces, temveč tudi zakonodajni in upravni proces — pomeni temeljno sredstvo za razširitev pravice do znanja, ki je temeljno načelo demokracije. Ta cilj se uporablja za institucije na vsaki ravni, bodisi krajevni, državni ali mednarodni.

(17) V nekaterih primerih se bodo dokumenti ponovno uporabili brez odobrenega dovoljenja. V drugih primerih se bo izdalo dovoljenje, s katerim se za imetnika dovoljenja postavijo pogoji o ponovni uporabi, kar se nanaša na zadeve, kot so odgovornost, pravilna uporaba dokumentov, zagotavljanje nespreminjanja in navedba virov. Če organi javnega sektorja izdajajo dovoljenje za ponovno uporabo dokumentov, morajo biti pogoji dovoljenja pošteni in pregledni. Standardna dovoljenja, ki so dostopna sprotno (*on-line*), lahko tudi igrajo pomembno vlogo v zvezi s tem. Zato bi morale države članice zagotoviti dostopnost standardnih dovoljenj.

(18) Če se pristojni organ odloči, da nekaterih dokumentov ne da na voljo za ponovno uporabo ali da preneha s posodabljanjem teh dokumentov, bi moral te odločitve čim prej in kadar je možno elektronsko javno objaviti.

(19) Pogoji za ponovno uporabo ne smejo biti diskriminacijski za primerjalne kategorije ponovne uporabe. To na primer ne sme preprečiti izmenjave podatkov med organi javnega sektorja, ki so brezplačni, za izvajanje javnih nalog, medtem ko se drugim strankam ponovna uporaba istih dokumentov zaračunava. Niti ne sme preprečiti sprejetja diferencirane politike zaračunavanja za komercialno ali nekomercialno ponovno uporabo.

(20) Organi javnega sektorja bi pri določanju načela za ponovno uporabo dokumentov morali spoštovati pravila konkurence, in se, kolikor je to mogoče, izogibati izključnim sporazumom z zasebnimi partnerji. Vendar pa je izključna pravica do ponovne uporabe določenih dokumentov javnega sektorja včasih potrebna, da se zagotovi storitev splošnega gospodarskega interesa. To se lahko zgodi, če noben komercialni založnik ne bi hotel objaviti podatkov brez take izključne pravice.

(21) Ta direktivo je treba izvajati in uporabljati v celoti po načelih zaščite osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]).

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

▼B

(22) Ta direktiva ne vpliva na pravice intelektualne lastnine tretjih strank. Da se izogne dvomom, se pojem „pravice intelektualne lastnine“ nanaša samo na avtorske pravice in z njimi povezane pravice (vključno s *sui generis* oblikami zaščite). Ta direktiva se ne uporablja za dokumente, ki jih vključujejo pravice industrijske lastnine, kot so patenti, registrirani načrti/zasnove/oblike in blagovne znamke. Ta direktiva ne vpliva na obstoj ali lastništvo pravic intelektualne lastnine organov javnega sektorja in ne omejuje uveljavljanja teh pravic na katerikoli način zunaj meja, ki jih določa ta direktiva. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, je treba uporabljati le kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del (Bernska konvencija) in Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (Sporazum TRIPs). Organi javnega sektorja bi vendarle morali uveljaviti svoje avtorske pravice na način, ki omogoča ponovno uporabo.

(23) Orodja, ki pomagajo potencialnim ponovnim uporabnikom, da najdejo dokumente, ki so na voljo za ponovno uporabo, in pogoji za ponovno uporabo lahko znatno olajšajo čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja. Države članice bi morale zato zagotoviti vzpostavitev praktičnih ureditev v pomoč ponovnim uporabnikom pri njihovem iskanju dokumentov, ki so na voljo za ponovno uporabo. Seznam virov glavnih dokumentov, po možnosti dostopnih sprotno (*on-line*) (dokumenti s povečano ponovno uporabo ali dokumenti z možnostjo povečane ponovne uporabe) in portali, ki so povezani s seznami decentraliziranih virov, so primeri takšnih praktičnih ureditev.

(24) Ta direktiva ne posega v Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in Direktivo ([1]) 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov ([2]). Oblikuje pogoje, v okviru katerih lahko organi javnega sektorja uveljavljajo svoje pravice intelektualne lastnine na notranjem informacijskem trgu, kadar dovolijo ponovno uporabo dokumentov.

(25) Ker se cilji predlaganih ukrepov, torej olajšati oblikovanje informacijskih proizvodov in storitev na ravni Skupnosti, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, povečati učinkovito čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja za informacijske proizvode in storitve z dodano vrednostjo s strani podjetij v zasebni lasti in omejiti izkrivljanje konkurence na trgu Skupnosti, ne morejo

([1]) UL L 167, 22.6.2001, str. 10.
([2]) UL L 77, 27.3.1996, str. 20.

▼B

zadovoljivo doseči na ravni Skupnosti in se glede na resnični obseg delovanja Skupnosti in vpliv omenjenih ukrepov lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe, skladno z načelom subsidiarnosti, kakor določa člen 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za dosego teh ciljev. S to direktivo je treba doseči minimalno usklajenost, s čimer se preprečijo nadaljnja neskladja med državami članicami pri reševanju ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalni nabor pravil, ki urejajo ponovno uporabo, in praktična sredstva za olajšanje ponovne uporabe obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

▼M1

(a) dokumente, katerih zagotavljanje je dejavnost zunaj obsega javne naloge zadevnih organov javnega sektorja, kakor je opredeljena z zakonodajo ali drugimi obvezujočimi predpisi v državi članici ali, če takšnih predpisov ni, kakor je opredeljena v skladu z običajno upravno prakso v zadevni državi članici, pod pogojem, da je obseg javnih nalog pregleden in predmet pregledov;

▼B

(b) dokumente, katerih tretje stranke so imetniki pravice intelektualne lastnine;

▼M1

(c) dokumente, do katerih ni dostopa zaradi režima dostopa v državah članicah, vključno zaradi:

— zaščite nacionalne varnosti (to je državne varnosti), obrambe ali javne varnosti,

— tajnosti statističnih podatkov,

— poslovne tajnosti (npr. poslovnih ali poklicnih skrivnosti oziroma skrivnosti podjetja);

(ca) dokumente, do katerih je dostop omejen zaradi režima dostopa v državah članicah, vključno s primeri, ko morajo državljani ali družbe dokazati poseben interes, da pridobijo dostop do dokumentov;

▼M1

(cb) dele dokumentov, ki vsebujejo le logotipe, grbe in oznake;

(cc) dokumente, do katerih ni dostopa ali do katerih režimi dostopa omejujejo dostop zaradi varstva osebnih podatkov, ter dele dokumentov, do katerih ti režimi dovoljujejo dostop, vendar vsebujejo osebne podatke, katerih ponovna uporaba je z zakonom opredeljena kot nezdružljiva s pravom o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov;

▼B

(d) dokumente, ki jih hranijo javne radiotelevizije in njihove podružnice in drugi organi ali njihove podružnice za opravljanje javne službe radiotelevizije;

▼M1

(e) dokumente, ki jih hranijo izobraževalne in raziskovalne ustanove, vključno z organizacijami, ustanovljenimi za prenos rezultatov raziskav, šolami in univerzami, razen univerzitetnih knjižnic, in

(f) dokumente, ki jih hranijo kulturne ustanove, ki niso muzeji, knjižnice in arhivi.

3. Ta direktiva gradi na režimih dostopa v državah članicah in ne posega vanje.

▼B

4. Ta direktiva ne posega v raven varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in v nobenem primeru ne vpliva nanjo v skladu z določbami zakonodaje ►M1 Unije ◄ in državne zakonodaje, še zlasti ne spreminja obveznosti in pravic iz Direktive 95/46/ES.

5. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, se uporabljajo samo kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije in Sporazuma TRIPs.

Člen 2

Definicije pojmov

V tej direktivi se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

1. „organ javnega sektorja“ pomeni državo, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti, osebe javnega prava in združenja, ki so jih ustanovila ena ali več takšnih oblasti, ali ena ali več takšnih oseb javnega prava;

▼B

2. „oseba javnega prava“ pomeni lahko katerokoli osebo, ki:

(a) je ustanovljena s posebnim namenom zadovoljevanja potreb v splošnem interesu, ki ni industrijske ali trgovinske narave, in

(b) je pravna oseba, in

(c) jo v glavnem financirajo država, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti ali druge osebe javnega prava; ali je pod upraviteljskim nadzorom navedenih organov; ali ima upravni, upraviteljski ali nadzorni odbor, v katerega več kot polovico članov imenujejo država, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti ali druge osebe javnega prava;

3. „Dokument“ pomeni:

(a) kakršnokoli vsebino ne glede na nosilca podatkov (napisano na papirju ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali audiovizualni posnetek);

(b) katerikoli del take vsebine;

4. „ponovna uporaba“ pomeni uporabo dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, s strani oseb ali pravnih oseb za komercialne ali nekomercialne namene razen za prvotni namen v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani. Izmenjava dokumentov med organi javnega sektorja zgolj za opravljanje javnih nalog ne pomeni ponovne uporabe;

5. „osebni podatki“ so podatki, kakor so opredeljeni v členu 2(a) Direktive 95/46/ES.

▼M1

6. „strojno berljivi format“ pomeni, da je datotečni format strukturiran tako, da lahko programske aplikacije z lahkoto določajo, prepoznajo in izločajo določene podatke, vključno s posameznimi dejanskimi navedbami in njihovo notranjo strukturo;

7. „odprti format“ pomeni datotečni format, ki je neodvisen od uporabljene platforme in javnosti dostopen brez omejitev, ki preprečujejo ponovno uporabo dokumentov;

8. „formalni odprti standard“ je standard, ki se določi v pisni obliki in ki natančno opredeljuje zahteve za zagotavljanje interoperabilnosti programske opreme;

9. „univerza“ pomeni organ javnega sektorja, ki zagotavlja posrednješolsko visokošolsko izobrazbo, na podlagi katere je mogoče pridobiti visokošolsko diplomo.

Člen 3

Splošno načelo

1. Ob upoštevanju odstavka 2 države članice zagotovijo, da se lahko dokumenti, za katere se uporablja ta direktiva v skladu s členom 1, ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene v skladu s pogoji iz poglavij III in IV.

▼M1

2. Za dokumente, na katerih imajo knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeji in arhivi pravice intelektualne lastnine, države članice zagotovijo, da, kadar je ponovna uporaba takih dokumentov dovoljena, se ti dokumenti lahko ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene v skladu s pogoji, določenimi v poglavjih III in IV.

▼B

POGLAVJE II

ZAHTEVEK ZA PONOVNO UPORABO

Člen 4

Zahteve, ki se uporabljajo za obdelavo zahtevkov za ponovno uporabo

1. Organi javnega sektorja, elektronsko, kadar je to možno in primerno, obdelajo zahtevke za ponovno uporabo, in vlagatelju omogočijo dostop do dokumenta za ponovno uporabo ali, če se zahteva dovoljenje, za vlagatelja končno oblikujejo (*finalizirajo*) ponudbo za dovoljenje v razumnem času, ki je skladen s časovnimi okviri, določenimi za obdelavo zahtevkov za dostop do dokumentov.

2. Kadar roki ali druga pravila, ki urejajo pravočasno oskrbo z dokumenti, niso določeni, organi javnega sektorja obdelajo zahtevek in vlagatelju dostavijo dokumente za ponovno uporabo ali, če se zahteva dovoljenje, za uporabnika finalizirajo ponudbo za dovoljenje v časovnem obdobju, ki ni daljše od 20 delovnih dni po prejemu zahtevka. Za obsežne ali zapletene zahtevke se to časovno obdobje lahko podaljša za naslednjih 20 delovnih dni. V takšnih primerih se v treh tednih po prejemu prvega zahtevka vlagatelj obvesti, da je za obdelavo zahtevka potrebno več časa.

▼M1

3. V primeru negativne odločitve organi javnega sektorja vlagatelju sporočijo razloge za zavrnitev na podlagi ustreznih določb režima dostopa v navedeni državi članici ali na podlagi državnih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, zlasti s točkami (a) do (cc) člena 1(2) ali členom 3. V primeru negativne odločitve na podlagi člena 1(2)(b) organ javnega sektorja navede fizično ali pravno osebo, če je znana, ki je nosilec pravice, ali dajalca dovoljenja, od katerega je organ javnega sektorja pridobil zadevno gradivo. Knjižnicam, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzejem in arhivom te navedbe ni treba vključiti.

4. Vsaka odločitev o ponovni uporabi mora vsebovati navedbo pravnega sredstva, če bi se vlagatelj želel nanjo pritožiti. Pravna sredstva vključujejo možnost preizkusa s strani nepristranskega organa za pritožbe z ustreznim strokovnim znanjem in izkušnjami, na primer nacionalnega organa za varstvo konkurence, nacionalnega organa za odobritev dostopa do dokumentov ali nacionalnega sodnega organa, katerega odločitve so zavezujoče za zadevni organ javnega sektorja.

▼B

5. Organom javnega sektorja v skladu s členom 1(2)(d), (e) in (f) ni treba izpolnjevati zahtev iz tega člena.

POGLAVJE III

POGOJI ZA PONOVNO UPORABO

▼M1

Člen 5

Razpoložljivi formati

1. Organi javnega sektorja dajo dokumente na voljo v katerem koli obstoječem formatu ali jeziku ter, kadar je mogoče in primerno, v odprtem, strojno berljivem formatu in skupaj z njihovimi metapodatki. Tako format kot metapodatki, kolikor je mogoče, upoštevajo formalne odprte standarde.

2. Odstavek 1 ne obvezuje organov javnega sektorja, da zaradi izpolnjevanja zahtev iz tega odstavka pripravijo ali prilagodijo dokumente ali zagotovijo izvlečke, če bi to pomenilo nesorazmeren napor, ki bi presegal enostaven postopek.

3. Na podlagi te direktive se od organov javnega sektorja ne sme zahtevati, da nadaljujejo s pripravo in hrambo določene vrste dokumentov z namenom, da take dokumente ponovno uporabijo organizacije zasebnega ali javnega sektorja.

Člen 6

Načela, ki urejajo obračunavanje

1. Kadar se ponovna uporaba dokumentov zaračuna, so nadomestila omejena na mejne stroške, ki nastanejo zaradi reprodukcije, zagotavljanja in razširjanja dokumentov.

2. Odstavek 1 se ne uporablja:

(a) za organe javnega sektorja, od katerih se zahteva, da ustvarijo prihodek za kritje znatnega dela svojih stroškov, povezanih z izvajanjem svojih javnih nalog;

(b) izjemoma za dokumente, glede katerih se od zadevnih organov javnega sektorja zahteva, da ustvari zadosten prihodek za kritje znatnega dela stroškov njihovega zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja. Te zahteve so opredeljene z zakonom ali drugimi obvezujočimi predpisi v državi članici. Če takšnih predpisov ni, se zahteve opredelijo v skladu z običajno upravno prakso v državi članici;

(c) za knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeje in arhive.

▼M1

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 2 zadevni organi javnega sektorja skupna nadomestila izračunajo na podlagi objektivnih, preglednih in preverljivih meril, ki jih določijo države članice. Skupni prihodek teh organov od zagotavljanja dokumentov in dovoljevanja njihove ponovne uporabe v ustreznem obračunskem obdobju ne presega stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja, vključno z razumno donosnostjo naložbe. Nadomestila se izračunajo v skladu z računovodskimi načeli, ki jih uporabljajo zadevni organi javnega sektorja.

4. Če nadomestila zaračunavajo organi javnega sektorja iz točke (c) odstavka 2, skupni prihodek od zagotavljanja dokumentov in dovoljevanja njihove ponovne uporabe v ustreznem obračunskem obdobju ne presega stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije, razširjanja, hrambe in pridobitve pravic, vključno z razumno donosnostjo naložbe. Nadomestila se izračunajo v skladu z računovodskimi načeli, ki se uporabljajo za zadevne organe javnega sektorja.

Člen 7

Preglednost

1. Glede standardnih nadomestil za ponovno uporabo dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, se veljavni pogoji in dejanski znesek teh nadomestil, vključno z osnovo za izračun teh plačil, predhodno pripravijo in objavijo, če je mogoče in primerno po elektronski poti.

2. Glede nadomestil za ponovno uporabo, razen tistih iz odstavka 1, zadevni organ javnega sektorja vnaprej navede dejavnike, ki se bodo upoštevali pri njihovem izračunu. Zadevni organ javnega sektorja navede tudi način, kako se ta nadomestila izračunajo glede na posamezni zahtevek za ponovno uporabo.

3. Določi se zahteve iz točke (b) člena 6(2). Te zahteve se objavijo, kadar je mogoče in primerno, po elektronski poti.

4. Organi javnega sektorja zagotovijo, da se vlagatelji za ponovno uporabo dokumentov obvestijo o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo.

▼B

Člen 8

Dovoljenja

▼M1

1. Organi javnega sektorja lahko dovolijo ponovno uporabo brez pogojev ali naložijo pogoje, kadar je to primerno, z dovoljenjem. Ti pogoji ne smejo po nepotrebnem omejevati možnosti za ponovno uporabo in se ne smejo uporabljati za omejevanje konkurence.

▼B

2. V državah članicah, kjer se uporabljajo dovoljenja, države članice zagotovijo, da so standardna dovoljenja za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, ki se lahko prilagodijo posebnim vlogam za dovoljenja, na voljo v digitalnem formatu in se lahko elektronsko obdelajo. Države članice spodbujajo organe javnega sektorja, da uporabljajo standardna dovoljenja.

▼M1

Člen 9

Praktične ureditve

Države članice vzpostavijo praktične ureditve za olajšanje iskanja dokumentov, ki so na voljo za ponovno uporabo, kot so seznami virov glavnih dokumentov z ustreznimi metapodatki, ki so dostopni, če je mogoče in primerno, prek spleta in v strojno berljivem formatu, ter portalov, ki so povezani s seznami virov. Kadar je mogoče, države članice omogočijo medjezikovno iskanje dokumentov.

▼B

POGLAVJE IV

PREPOVED RAZLIKOVANJA IN POŠTENO TRGOVANJE

Člen 10

Prepoved razlikovanja

1. Pogoji za ponovno uporabo dokumentov ne smejo biti diskriminacijski za primerjalne kategorije ponovne uporabe.

2. Če organ javnega sektorja dokumente ponovno uporabi kot vhodni podatek za svoje poslovne dejavnosti zunaj področja uporabe javnih nalog, se za zagotavljanje dokumentov za navedene dejavnosti uporabljajo iste cene in pogoji, kot se uporabljajo za druge uporabnike.

Člen 11

Prepoved izključnih ureditev

1. Ponovna uporaba dokumentov je odprta za vse potencialne akterje na trgu, četudi eden ali več akterjev na trgu že izkoriščajo proizvode z dodano vrednostjo, ki temeljijo na teh dokumentih. Pogodbe ali druge ureditve med organi javnega sektorja, ki hranijo dokumente, in tretjimi strankami ne smejo odobriti izključnih pravic.

2. Če pa je izključna pravica vendarle potrebna za zagotovitev storitve v javnem interesu, je veljavnost razloga za odobritev takšne izključne pravice predmet rednih pregledov in se v vsakem primeru pregleda vsake tri leta. Izključne ureditve, vzpostavljene po začetku veljavnosti te direktive, so pregledne in se javno objavijo.

▼M1

Ta odstavek se ne uporablja za digitalizacijo kulturnih virov.

2a. Ne glede na odstavek 1, kadar se izključna pravica nanaša na digitalizacijo kulturnih virov, obdobje izključnosti na splošno ne sme presegati 10 let. Kolikor to obdobje presega 10 let, se njegovo trajanje pregleda v enajstem letu in v nadaljevanju, če je to potrebno, vsakih sedem let.

Ureditve, ki podeljujejo izključne pravice iz prvega pododstavka, so pregledne in se javno objavijo.

V primeru izključne pravice iz prvega pododstavka se zadevnemu organu javnega sektorja zagotovi brezplačen izvod digitaliziranih kulturnih virov kot del navedenih ureditev. Ta izvod je po obdobju izključnosti na voljo za ponovno uporabo.

3. Izključne ureditve, ki obstajajo 1. julija 2005 in ki ne izpolnjujejo pogojev za izjemo po odstavku 2, se prenehajo uporabljati po poteku pogodbe in v vsakem primeru najkasneje 31. decembra 2008.

4. Brez poseganja v odstavek 3 se izključne ureditve, ki obstajajo 17. julija 2013 in ki ne izpolnjujejo pogojev za izjemo po odstavkih 2 in 2a, prenehajo uporabljati po poteku pogodbe in v vsakem primeru najkasneje 18. julija 2043.

▼B

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 12

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. julija 2005. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

▼M1

Člen 13

Pregled

1. Komisija opravi pregled uporabe te direktive pred 18. julijem 2018 in Evropskemu parlamentu ter Svetu sporoči rezultate navedenega pregleda skupaj z morebitnimi predlogi za spremembe Direktive.

2. Države članice Komisiji vsaka 3 leta predložijo poročilo o razpoložljivosti informacij javnega sektorja za ponovno uporabo, o pogojih, pod katerimi so na voljo, in postopkih glede pravnih sredstev. Na podlagi tega poročila, ki se javno objavi, države članice opravijo pregled izvajanja člena 6, zlasti glede zaračunavanja nadomestil nad mejnimi stroški.

▼M1

3. Pregled iz odstavka 1 se nanaša zlasti na področje uporabe in vpliv te direktive, vključno z obsegom povečanja ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja, učinke načel, ki se uporabljajo za zaračunavanje nadomestil in ponovno uporabo uradnih besedil, ki so zakonodajne in upravne narave, povezanost med pravili o varstvu podatkov in možnostmi ponovne uporabe, kakor tudi nadaljnje možnosti izboljšanja pravilnega delovanja notranjega trga in razvoj evropske industrije vsebin.

▼B

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih unije*.

Člen 15

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.